

**TAISTO PITKÄNEN
RUKOUS- JA LÄHETYSKIRJE 2/2011**

Lähestyn teitä taas tällä kirjeellä. Idäntyö on minun ja kumppaneitteni osalta nyt murrosvaiheessa. Kaikesta yrittämisestä huolimatta emme ole saaneet lupaa enään vierailla vankiloissa. Viranomaiset kyllä lupailivat pääsyä vankiloihin, mutta aina kun päivämäärä lähestyi, jolloin meidän piti mennä vankilaan tuli kielto. Viime aikoina ei edes perusteltu, että miksi emme pääse. Täytyy uskoa, että se vajaa pari vuotta, jolloin minä sain olla mukana vankilatyössä oli ainutlaatuinen tilaisuus.

Venäjä on muutenkin vähitellen sulkeutumassa evankeliumilta. Tulee aika jolloin evankeliumin työ Venäjällä vaikeutuu huomattavasti. On kuitenkin vähän ristiriitaista sen tiedon kanssa, joka minulla kuitenkin Jumalan edessä on. Koen, että Minun elämäntyöni on kuitenkin Venäjällä kaikista vaikeuksista huolimatta. En vain ymmärrä, että miten se on mahdollista, jos ulkomaiset työntekijät ajetaan pois maasta? No, Jumalalle on kaikki mahdollista. Jumala on kuitenkin puhutellut minua ja vaikka ymmärrän näin, että Venäjä on sydämessäni aina minulle se numero yksi. Työ tulee vuosien myötä laajenemaan Israelin Venäjän Juutalaisiin, jossa minun Venäjän kielestäni on apua. Se antaa potkua kielen opiskeluun. Israeliin on viimeisen 20 vuoden aikana muuttanut yli miljoona Venäjän Juutalaista. Messiaanisisissa seurakunnissa 60-70 % jäsenistä on Venäjänkielisiä.

Se, että työ voi laajeta kertomiini mittoihin vaatii paljon esirukoilijoita ja kannattajia. Tämän takia uskonkin, että tulen myös kiertämään tulevaisuudessa myös suomen eri seurakunnissa ja erilaisissa järjestöissä kertomassa näkyäni Venäjän ja Israelin työn suhteen Samalla palvelen näitä seurakuntia Suomessa Sanan julistuksen ja rukouspalvelun merkeissä. Tällähetkellä minulla on muutama paikka missä vierailen säännöllisesti pitämässä kokouksia, mutta uskon, että saarnapaikat tulevat vähitellen lisääntymään.

Tilanne on nyt sellainen, että tällähetkellä vierailimme Venäjällä kodittomien asuntolassa ja lastenkodeissa tilaisuuksia pitämässä. On käyty myös narkomaanien kuntoutuskeskuksissa ja perheissä avustusten kanssa. Uutena asiana olemme kartoittaneet kenttää ja kontakteja aloittaa Juutalaistyötä Venäjän Pietarissa. Siinä työssä minun Vanhan Testamentin opintoni (jota juuri suoritan) tulisivat tarpeeseen kokouksia pitäessä messiaanisisille Juutalaisille.

Lokakuussa 14-22.10.11 kävin Pietarissa. Matkasimme Suomen ja Venäjän tullien kautta Viipuriin. Viipurin postista lähetimme taas kirjeitä ja paketteja lukuisille vangeille ympäri Venäjää. Kävimme vielä syömässä eräässä ravintolassa ja sitten lähdimme taas Viipurista eteenpäin.

Matkasimme paikkakunnalle, joka sijaitsee Viipurin ja Pietarin välillä. Nimeltään ”kuoleman järvi”. Menimme tapaamaan erään meidän porukan jäsenen sukulaismiestä. Veimme hänelle avustustarvikkeita ja keskustelimme hengellisistä asioista hänen kanssaan. Koska olimme lähteneet Suomesta niin myöhään, Pietariin saapuminen meni pitkälle iltaan. Emme enään ennättäneet tehdä muuta, kuin majoittua ”Timurovskajan” asunnolle.

Lauantai aamuna menimme vieraisille meidän pitkäaikaisen tulkkimme Valentinan luokse. Vaihdoin kuulumisia ja joimme Tsajut siinä lomassa. Sitten tapasimme meidän tuttua pastori Igor Smirnovia. Puhelimme ajankohtaisista aiheista Venäjän työssä. Minä lahjoitin Suomalaisten uskovien kannatusta Pastori Pavelille ja hänen narkomaanikeskukselle ja seurakunnalle, jonka siis Igor Smirnov välittää. Pastori Pavelille

(Igor on Pastori Pavelin luottohenkilö ja Pavel halusi hänet rahan välittäjäksi, koska Pavelin narkomaanikeskus sijaitsee kaupungin ulkopuolella.)Purimme autostamme avustustarvikkeita Igorin seurakunnan humanitaarisen työn tarpeisiin. Elikä molemmilla Igorilla ja Pavelilla on seurakunta luotsattavana.

Kävimme myös tapaamassa Veronika tytön isoäitiä. Hän on ottanut vastuuta veronikan huoltajuudesta. Veronikan äiti Viktoria on narkomaani ja ei pysty huolehtimaan lapsestaan. Kävi kuitenkin niin, että viranomaiset ottivat tytön huostaansa ja hän elää nyt muualla ja isoäiti ei ole saanut tavata tyttöä ja ikävöi häntä kovin. Sekava tilanne.

Illalla kävimme vielä katulasten tyttökodissa ”Masha”-kodissa. Pidimme tilaisuuden ja leikimme heidän kanssaan. Minä sain aloittaa tilaisuuden alkurukouksella. Tytöt olivat pääasiassa kiinnostuneita evankeliumista ja se jäi heitä askarruttamaan.

Sunnuntai aamulla suuntasimme Pastori Alekseihin seurakuntaan nimeltään ”Uusi sato” elikä ”Novaja uroshai”. Pastori Aleksei on teille lukijoille uusi tuttavuus. Hän on kodittomien asuntolan elikä ”Laupiaan Samarialaisen” asuntolan uusi johtaja. Olemme käyneet asuntolassa lukemattomia kertoja. Asuntola on äskettäin muuttanut ja nykyinen toimitila sijaitsee lähellä minun majapaikkaani Pargalovossa Pohjois-Pietarissa. Hän siis johtaa asuntolaa ja seurakuntaansa. Olimme sunnuntaina ehtoolliskokouksessa. Puheensa jälkeen Aleksei tuli yllättäen mikrofonin kanssa etupenkkiin luokseni ja sanoi, että nyt pitäisi puhua jotain yleisölle. Porukkaa oli paikalla noin 40 henkeä elokuvateatterissa jossa he kokoontuivat. Otin tehtävän vastaan, vaikka tulkkia ei ollut juuri silloin käytettävissä. Jumalan kunniaksi sain kertoa elämästäni noin 10 minuuttia venäjäksi puheen. Lopuksi pastori vielä kertoi yleisölle, että oli nähnyt minut metroasemalla trakuja jakamassa.

Kokouksen jälkeen ryhmä heitti minut Pargalovoon Pavelin luo. Aleksei joka asui aikaisemmin talossa, on muuttanut pois. (eri henkilöitä kun seurakuntien pastorit) Tällä hetkellä kuolleen Galinan poika Pavel isännöi taloa. Hän on ottanut taloon myös pysyvän vuokralaisen Sergein. Lisäksi minä aina silloin tällöin vierailen heidän luonaan. Sunnuntai meni siinä majoittuessa ja kaupassa käyden.

Maanantaina olin trakujen kanssa Metro Prosveceniällä. Metrolla tuli n. 3 keskustelua evankeliumista ja Jeesuksesta. Yleensä kerron, että mitä Jeesus on tehnyt sinun puolestasi ristillä. Että, sinulla on vapaa paikka taivaassa, jos uskot Jeesukseen Kristukseen Jumalan poikaan jne.

Tiistaina toistui sama kuvio Prosveceniällä ja tuli 3-4 keskustelua.

Keskiviikkona pidin vapaata ja kävin suuressa ”Lenta” supermarketissa Pargalovossa ja ostelin tulijaisia Suomeen vietäviksi.

Torstaina olin taas Prosveceniällä ja tuli 2 keskustelua.

Perjantaina kävin taas ”Lentassa”.

Lauantaina Matkustin ensin bussilla ja sitten metrolla keskustaan ja kävelin vajaa puolituntia Bussiasemalle. Sieltä lähti Helsinkiin menevä Bussi, joka siis pysähtyi Haminassa. Matka oli taas tehty. Kiitos Jumalalle!

Caritas Russia-Mission Association ry
Marjarinne 5 A 8
49460 Hamina

GSM 045-1148252

1 Aikakirja 28: 20

”Ole luja ja rohkea ja ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on oleva sinun kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, kunnes olet saanut valmiiksi kaikki Herran temppelissä tehtävät työt”.

Siunaavin terveisin Lähettinne:

P.S. Seuraava matka helmikuussa, jos Herra suo!

En nyt erikseen kerro mitään rukousaihetta, paitsi jos Herra suo meidän aloittavan Juutalaistyötä Pietarissa. Niin siinä olisi rukoiltavaa, että miten? Kenen kanssa? Milloin? Missä? Jne.

Ja yleensä, jos joku aihe on sinua koskettanut tässä kirjeessä. Niin teet hyvin, jos muistat sitä asiaa Herran edessä. Työ kuitenkin etenee Pietarin kentällä vain jos on esirukoilijoita! Rukouksessa ratkaistaan reaalielämässä, että miten saadaan kontakti juuri oikeisiin ihmisiin oikealla hetkellä ja oikeassa paikassa. Miten Pyhä Henki murtaa ihmisiä ja tekee heidät evankeliumille avoimiksi! Rukoile, että Venäjä pysyy vielä evankeliumille avoinna! Minulle toimintamahdollisuuksia Venäjällä, vaikka olosuhteet vaikeutuisivatkin! Haluan olla maassa, jos se vain suinkin on mahdollista! Uskon, että Jumala keksii kyllä keinon, että miten voin jatkaa työtä maassa, vaikka olosuhteet vaikeutuisivatkin!

Kiitos rukouksistasi!